

Warszawa, dnia 07.07. 2021 r.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

DOOŚ-WDŚ/ZOO.420.249.2019.BL.aka.14

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2021 r. poz. 735), dalej *Kpa*, oraz art. 71 ust. 2 pkt 2 i art. 84 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2021 r. poz. 247, ze zm.), dalej *ustawa oos*, po rozpatrzeniu odwołania Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej – Państwowego Instytutu Badawczego z dnia 14 listopada 2019 r. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku z dnia 28 października 2019 r., znak: WOOŚ.420.48.2019.JC, stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na *budowie hali widowiskowo-sportowej wraz z infrastrukturą towarzyszącą przy ul. Ciołkowskiego w Białymstoku*:

1. uchylam zaskarżoną decyzję w całości;
2. stwierdzam brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na *budowie hali widowiskowo-sportowej wraz z infrastrukturą towarzyszącą przy ulicy Ciołkowskiego w Białymstoku*;
3. określam istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji przedsięwzięcia:
 - 3.1. Wycinkę drzew i krzewów kolidujących z realizacją planowanego przedsięwzięcia należy przeprowadzić poza okresem lęgowym ptaków, tj. w terminie od 16 października do końca lutego. Dopuszcza się przeprowadzenie wycinki w okresie lęgowym, po uprzednim potwierdzeniu przez specjalistę ornitologa braku lęgów gatunków chronionych. Kontrolę zajęcia siedlisk należy przeprowadzić nie wcześniej niż 10 dni przed rozpoczęciem wycinki. W przypadku wykrycia lęgów gatunków chronionych należy zaprzestać wycinki do czasu stwierdzenia przez ornitologa wyprowadzenia młodych z gniazda.
 - 3.2. Usunięcie drzew o średnicy powyżej 50 cm, mierzonej na wysokości 1,3 m pnia drzewa, możliwe jest wyłącznie po ich wcześniejszym skontrolowaniu przez specjalistę chiropterologa i entomologa pod kątem wykorzystywania jako miejsc występowania schronień letnich i zimowych nietoperzy oraz siedlisk bezkręgowców. Kontrole należy przeprowadzić nie wcześniej niż 10 dni przed usunięciem. W przypadku stwierdzenia obecności stanowisk gatunków chronionych należy wstrzymać wycinkę do czasu

opuszczenia stanowiska przez nietoperze bądź do czasu uzyskania odpowiednich zezwoleń na odstępstwa od zakazów.

3.3. Rozbiórka starych budynków zlokalizowanych na terenie działki inwestycyjnej możliwa jest wyłącznie po ich wcześniejszym skontrolowaniu przez specjalistę chiropterologa pod kątem wykorzystywania jako miejsc występowania schronień letnich i zimowych nietoperzy. Kontrole należy przeprowadzić nie wcześniej niż 10 dni przed rozpoczęciem rozbiórki. W przypadku stwierdzenia obecności stanowisk gatunków chronionych należy wstrzymać rozbiórkę do czasu opuszczenia stanowiska przez nietoperze bądź do czasu uzyskania odpowiednich zezwoleń na odstępstwa od zakazów.

3.4. W odniesieniu do znajdujących się na placu budowy drzew i krzewów nieprzeznaczonych do wycinki:

3.4.1. Należy wyznaczyć nienaruszalną strefę ochrony drzewa (NSOD), która obejmuje teren wokół drzewa w odległości wyznaczonej od pnia równej dwukrotności obwodu pnia drzewa mierzonego na wysokości 1,3 m lub u nasady korony drzewa, jeżeli korona osadzona jest poniżej wysokości 1,3 m. W przypadku drzew wielopniowych zasięg NSOD należy wyznaczyć na podstawie obwodu najgrubszego pnia. W strefie tej niedopuszczalna jest jakakolwiek ingerencja w system korzeniowy drzew.

3.4.2. Należy wyznaczyć strefę ochrony drzew (SOD), która obejmuje:

- a) w przypadku zdrowych drzew o normalnym pokroju: strefę rzutu korony oraz teren w odległości 1,5 m od niej,
- b) w przypadku drzew cennych: strefę rzutu korony oraz teren w odległości 3 m od niej,
- c) w przypadku drzew o asymetrycznej lub nienaturalnej koronie strefę należy wyznaczyć indywidualnie.

3.4.3. Strefy dla każdego drzewa powinny zostać ustalone przez specjalistę dendrologa.

3.4.4. Strefę ochrony dla każdego krzewu należy wyznaczyć indywidualnie przez specjalistę dendrologa.

3.4.5. Strefy ochrony drzew (SOD) zabezpieczyć tymczasowym wygradzeniem o wysokości min. 1,5 m i wyłączyć z obszaru prac budowlanych.

3.4.6. W strefach ochrony drzew (SOD) zabrania się nasypywania warstw gleby oraz składowania materiałów budowlanych i odpadów,

3.4.7. W przypadku konieczności wykonania wykopów w strefie ochrony drzewa (SOD) odkryte korzenie należy zabezpieczyć przed wysychaniem i przymrozkami, np. poprzez zastosowanie osłon jutowych, a wykopy w pobliżu drzew należy zasypać niezwłocznie po zakończeniu prac. W przypadku przerw w pracy wykopy należy tymczasowo zasypać lub przykryć odsłonięte korzenie matami słomianymi, aby przeciwdziałać ich wysychaniu.

- 3.4.8. W warunkach grożących przesuszeniem korzeni (tj. podczas bezdeszczowej i upalnej pogody, gdy temperatura otoczenia przekracza 30 stopni Celsjusza) drzewa należy podlewać i utrzymywać korzenie w odpowiedniej wilgotności.
- 3.4.9. Zabrania się obcinania korzeni szkieletowych drzew.
- 3.4.10. W przypadku braku możliwości wygrodzienia strefy ochronnej drzewa (SOD) lub gdy grodzienie nie zabezpieczy w sposób wystarczający pnia przed uszkodzeniem, należy zastosować osłonę w postaci drewnianych listew, tkanin jutowych, grubych mat słomianych lub trzciniowych do wysokości min. 2 m w sposób osłaniający dookoła całą powierzchnię pnia. Nie należy opierać dolnej części grodzienia bezpośrednio na nabiegach korzeniowych, a oszalowanie powinno zapewniać swobodny dostęp powietrza.
- 3.4.11. W przypadku grupy drzew i krzewów strefy ochrony należy wyznaczyć dla każdego drzewa i krzewu oddzielnie, a ogrodzenie ochronne umieścić na skrajnych granicach obszaru wyznaczonego przez połączenie tych stref.
- 3.5. Podczas wycinki drzew i krzewów oraz uprzążania terenu w okresie snu zimowego jeża, tj. od 1 października do 30 kwietnia, należy skontrolować, czy w obszarze prowadzonych prac nie znajdują się jego gniazda.;

3. uchylam w całości Załącznik nr 1 do decyzji stanowiący charakterystykę planowanego przedsięwzięcia i w tym zakresie orzekam:

Charakterystyka przedsięwzięcia

Planowane przedsięwzięcie polega na budowie hali widowiskowo-sportowej wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą przy ul. Ciołkowskiego w Białymstoku, na działce o numerze ewidencyjnym 1/49, obręb 22 – Krywlany. Łączna powierzchnia terenu przeznaczona do przekształcenia w związku z realizacją inwestycji wynosi ok. 5,3 ha, w tym planowana powierzchnia zabudowy ok. 1,95 ha oraz ok. 2,2 ha powierzchnia planowanych parkingów naziemnych.

Zakres przedmiotowego przedsięwzięcia obejmuje:

- budowę hali widowiskowo-sportowej,
- budowę 3 kontenerowych stacji transformatorowych,
- budowę miejsc parkingowych,
- budowę sieci instalacji gazowej (w tym instalacja gazu i agregat gazowy chłodu),
- budowę 3 zbiorników podziemnych kanalizacji deszczowej,
- budowę 1 zbiornika podziemnego wody tryskaczowej,
- budowę 1 zbiornika podziemnego wody szarej,
- budowę kanalizacji teletechnicznej,
- budowę obiektów małej infrastruktury (stojaki na rowery),
- budowę ogrodzenia, chodników, placów, ciągów pieszo-jezdnych i dróg wewnętrznych,

- budowę wewnętrznych instalacji: elektroenergetycznych, wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłych, klimatyzacyjnych oraz teletechnicznych,
- budowę zewnętrznych instalacji: elektroenergetycznej, wodociągowej, kanalizacyjnej, (sanitarnej i deszczowej), grzewczych, teletechnicznych i oświetlenia terenu,
- wyburzenia budynków,
- rozbiórkę istniejących przyłączy elektroenergetycznych, instalacji oświetlenia terenu, instalacji wodociągowej, sieci kanalizacyjnej,
- rozbiórkę istniejących sieci kanalizacji deszczowej i budową nowego jej odcinka,
- wycinkę drzew oraz nasadzenia zieleni.

Planowany obiekt będzie posiadał 4 kondygnacje (parter, I piętro, II piętro, III piętro) wraz z antresolą technicznego podestu nad dachem areny głównej. Zaprojektowano zadaszanie w formie uźebrowanej powłoki żelbetowej. Trybuny hali widowisko-sportowej będą zdolne pomieścić ok. 6 600 widzów.

Wysokość budynku wyniesie ok. 24,8 m, a jego maksymalna długość ok. 169,0 m. Kubatura hali wyniesie ok. 294 246 m³, suma powierzchni ok. 31 200,75 m².

Wody opadowe i roztopowe z powierzchni dachowych dachu odprowadzane będą do przepustu drogowego w projektowanej drodze oraz gromadzone w zbiorniku podziemnym i wykorzystywane do podlewania terenów zielonych. Wody opadowe i roztopowe z powierzchni utwardzonych, po uprzednim podczyszczeniu w separatorze substancji ropopochodnych, będą odprowadzane do zbiorników retencyjnych, ze zbiorników przepompowywane do studni rozprężnej, a następnie kanałem grawitacyjnym zostaną odprowadzone do przepustu w projektowanej drodze.

Ogrzewanie budynku będzie realizowane za pomocą instalacji centralnego ogrzewania wodą w układzie zamkniętym. Ciepło na potrzeby funkcjonowania budynku hali dostarczone będzie z projektowanego węzła cieplnego zlokalizowanego w wydzielonym pomieszczeniu. Przygotowanie projektu węzła i przyłącza cieplnego nie jest objęte zakresem przedmiotowego wniosku i zostanie przygotowane zgodnie z wymogami dostawcy energii oraz objęte odrębną procedurą administracyjną.

Projektuje się wyposażenie hali w system wentylacji mechanicznej.

Obiekt będzie zaopatrywany w wodę poprzez nowoprojektowane przyłącze miejskiej sieci wodociągowej. Ścieki odprowadzane będą poprzez istniejącą i projektowaną sieć kanalizacji sanitarnej. Ścieki pochodzące z obiektów usług gastronomicznych przed wprowadzeniem do kanalizacji zostaną podczyszczone w separatorze tłuszczu.

W zlokalizowanym przy budynku hali budynku kontenerowym zostanie umieszczony agregat prądotwórczy (spalinowy). Budynek ten zostanie wyposażony w system czepni i wyrzutni dla chłodzenia agregatu, system tankowania oraz będzie posiadał zbiorniki paliwa.

Parkingi zaprojektowano jako stanowiska o nawierzchni utwardzonej ze spadkiem zapewniającym grawitacyjny spływ wody do krutek kanalizacji deszczowej.

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 28 października 2019 r. RDOŚ w Białymstoku, w związku z wnioskiem Miasta Białystok z dnia 23 sierpnia 2019 r., na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 2 oraz art. 84 *ustawy o oś.*, stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko.

W dniu 14 listopada 2019 r. Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej – Państwowy Instytut Badawczy wniósł odwołanie od powyższej decyzji. Odwołanie uzupełniono pismami z dnia 2 grudnia 2019 r. i 30 kwietnia 2021 r. Instytutowi, z tytułu posiadania prawa własności do nieruchomości znajdującej się w obszarze objętym oddziaływaniem przedsięwzięcia, przysługuje status strony postępowania. Odwołanie zostało wniesione w terminie – Instytut zaskarżoną decyzję otrzymał w dniu 31 października 2019 r.

W odwołaniu RDOŚ w Białymstoku zarzucono naruszenie:

1. art. 7, art. 8, art. 77 § 1, art. 78 § 1 i art. 80 *Kpa*, poprzez niedokładne wyjaśnienie stanu faktycznego sprawy, a w konsekwencji wydanie decyzji naruszającej interes społeczny oraz słuszny interes strony w związku z uznaniem, że w przedmiotowej sprawie nie ma potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, pomimo położenia planowanej inwestycji w bezpośrednim sąsiedztwie stacji synoptycznej narażonej na zakłócenie wyników pomiarów w przypadku zrealizowania przedmiotowej inwestycji,
2. art. 107 § 1 ust. 6 *Kpa*, poprzez pominięcie uzasadnienia prawnego w wydanym rozstrzygnięciu,
3. art. 77 § 4 *Kpa*, poprzez nieuwzględnienie znanych organowi z urzędu okoliczności, tj. lokalizacji planowanej inwestycji w strefie ochronnej urządzeń pomiarowych, o której mowa w art. 382 ust. 7 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – *Prawo wodne* (Dz. U. 2020 r. poz. 310, ze zm.), dalej *Prawo wodne*, względem stacji synoptycznej I rzędu zlokalizowanej w Białymstoku przy ulicy Ciołkowskiego na działce o numerze ewidencyjnym 21/12, obręb 22 Krywlany,
4. art. 97 § 1 pkt 4 *Kpa*, poprzez brak jego zastosowania i nie zawieszenie postępowania ze względu na pozostające w toku postępowanie w sprawie ustalenia ww. strefy ochronnej,
5. art. 107 § 3 *Kpa*, poprzez wadliwe uzasadnienie faktyczne decyzji z uwagi na niewskazanie właścicieli nieruchomości sąsiednich oraz przeznaczenia nieruchomości sąsiednich,
6. art. 382 ust. 2 *Prawa wodnego*, poprzez jego niezastosowanie, w sytuacji gdy w pobliżu urządzeń pomiarowych stacji synoptycznej obowiązuje zakaz podejmowania czynności powodujących ich zniszczenie, uszkodzenie, zakłócenie prawidłowego funkcjonowania lub zmianę warunków obserwacji.

Skarżący podniósł także, że nie wszystkie strony otrzymywały prawidłowo pisma RDOŚ w Białymstoku, co może skutkować nieważnością postępowania.

Skarżący wniósł o uchylenie w całości zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi pierwszej instancji.

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska ustalił i zważył, co następuje.

Przedmiotowe przedsięwzięcie obejmuje realizację przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. z 2016 r. poz. 71):

1. budowę hali widowiskowo-sportowej wraz z infrastrukturą towarzyszącą o całkowitej powierzchni przeznaczonej do przekształcenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia ok. 3,1 ha (w tym powierzchnia zabudowy budynku ok. 1,95 ha) – § 3 ust. 1 pkt 55 lit. b tiret drugie powyższego rozporządzenia, tj. zabudowa usługowa inna niż wymieniona w pkt 54, w szczególności szpitale, placówki edukacyjne, kina, teatry, obiekty sportowe, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, nieobjęta ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo miejscowego planu odbudowy, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż 2 ha;
2. budowę parkingów naziemnych o powierzchni ok. 2,2 ha – § 3 ust. 1 pkt 56 lit. b powyższego rozporządzenia, tj. garaże, parkingi samochodowe lub zespoły parkingów, w tym na potrzeby planowanych, realizowanych lub zrealizowanych przedsięwzięć, o których mowa w pkt 50, 52-55 i 57, wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, o powierzchni użytkowej nie mniejszej niż 0,5 ha.

Inwestycja ta, zgodnie z art. 71 ust. 2 pkt 2 *ustawy ooś*, wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Planowana inwestycja zlokalizowana jest na terenie województwa podlaskiego, w miejscowości Białystok, przy ul. Ciołkowskiego na części działki ewidencyjnej nr 1/49 w obrębie nr 22 Krywałny, zatem organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla powyższego przedsięwzięcia, zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. I *ustawy ooś*, jest RDOŚ w Białymstoku. Jak wynika natomiast z art. 127 § 2 *Kpa* w związku z art. 127 ust. 3 *ustawy ooś*, organem właściwym do rozpatrzenia odwołania od decyzji RDOŚ w Białymstoku jest GDOŚ.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 norma pierwsza *Kpa* organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy. Uchylenie decyzji w oparciu o ten przepis będzie miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie merytoryczne organu odwoławczego jest niezgodne z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i orzekając co do istoty sprawy, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości podjętego rozstrzygnięcia. *Niezgodność z przepisami prawa to niezgodność z przepisami prawa materialnego lub przepisami prawa procesowego przez ich rażące naruszenie lub ich wadliwą wykładnię* (B. Adamiak, J. Borkowski, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2021, str. 849). Z sytuacją taką mamy do czynienia w odniesieniu do całej decyzji RDOŚ w Białymstoku z dnia 28 października 2019 r. Co prawda GDOŚ podziela pogląd organu pierwszej instancji, że realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia nie wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania na

środowisko, jednakże jest to dopuszczalne w przypadku określenia istotnych warunków korzystania ze środowiska w fazie jego realizacji.

Jak wynika z art. 59 ust. 1 pkt 2 *ustawy oos*, przeprowadzenie oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko nie jest obligatoryjne. Ocena taka jest przeprowadzana wówczas, gdy obowiązek jej przeprowadzenia zostanie stwierdzony przez organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na podstawie art. 63 ust. 1 tej ustawy. Natomiast w przypadku, gdy analiza kryteriów wskazanych w przywołanym przepisie wykáže, że przedsięwzięcie nie będzie wywierało znaczącego oddziaływania na środowisko, organ ten, na podstawie art. 84 ust. 1 *ustawy oos*, stwierdza w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Zgodnie natomiast z art. 84 ust. 2 *ustawy oos* organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c.

Stan faktyczny sprawy, wynikający z charakterystyki przedsięwzięcia, jego usytuowania oraz przewidywanego oddziaływania na środowisko, przy uwzględnieniu określonych w sentencji warunków, nie daje podstaw do przyjęcia, że realizacja inwestycji będzie wiązała się ze znacząco negatywnym oddziaływaniem na środowisko. Z tego też względu, w opinii organu odwoławczego, brak jest podstaw do stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. Powyższe GDOŚ ustalił w oparciu o uwarunkowania określone w art. 63 ust. 1 *ustawy oos*, których analiza została przedstawiona poniżej.

I. Rodzaj i charakterystyka przedsięwzięcia.

Przedmiotowe przedsięwzięcie polega na budowie hali widowiskowo-sportowej wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą, przy ul. Ciołkowskiego w Białymstoku. W oparciu o załączniki graficzne dołączone do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a także serwis: www.geoportal.gov.pl, GDOŚ ustalił, że teren planowanej inwestycji jest niezagospodarowany. W przeważającej części pokryty jest przez drzewa i krzewy rosnące w zwartych grupach a częściowo przez nieużytki. Teren realizacji przedsięwzięcia oraz obszar jego oddziaływania charakteryzuje się niską bioróżnorodnością. Występują na nim również ruiny parterowych budynków, pozostałości po fundamentach i ogrodzeniach.

Od strony północnej terenu inwestycji znajduje się droga wojewódzka nr 678 (ul. Ciołkowskiego), zabudowania z funkcją usługowo-handlową oraz stacja synoptyczna. Od zachodu i południa przedmiotowy obszar sąsiaduje z terenami zieleni wraz z Lasem Solnickim, a od południowego wschodu graniczy z Lotniskiem Białystok – Krywłany. Od strony północno-wschodniej przebiega ul. Dywizjonu 303, a za nią znajdują się ogródki działkowe i nieużytki. Najbliższa zabudowa mieszkaniowa znajduje się w odległości ok. 780 m na północny wschód od granic planowanego przedsięwzięcia.

Przeznaczeniem projektowanego budynku jest obsługa masowych imprez sportowych oraz widowiskowych. Budynek hali będzie posiadał 4 kondygnacje nadziemne, nie przewiduje się budowy kondygnacji podziemnych. Trybuny hali przewidziano dla ok. 6 600 widzów. W hali

znajdować się będzie boisko sportowe, pomieszczenia gospodarcze, socjalne, administracyjne, gastronomiczne, sanitarne oraz usługowe. Wysokość budynku wynosić będzie ok. 24,8 m a jego maksymalna długość ok. 169,0 m. Kubatura hali wyniesie ok. 294 246 m³, suma powierzchni ok. 31 200,75 m².

Wody opadowe i roztopowe z powierzchni dachowych odprowadzane będą do przepustu drogowego w projektowanej drodze oraz gromadzone w zbiorniku podziemnym i wykorzystywane do podlewania terenów zielonych. Wody opadowe i roztopowe z powierzchni utwardzonych, po uprzednim podczyszczeniu w separatorze substancji ropopochodnych, będą odprowadzane do zbiorników retencyjnych, a następnie zostaną przepompowane do studni rozprężnej, następnie kanałem grawitacyjnym zostaną odprowadzane do przepustu w projektowanej drodze.

Ciepło na potrzeby funkcjonowania budynku hali dostarczane będzie z projektowanego węzła cieplnego zlokalizowanego w wydzielonym pomieszczeniu. Przygotowanie projektu węzła i przyłącza cieplnego nie jest objęte zakresem przedmiotowego wniosku i zostanie przygotowane zgodnie z wymogami dostawcy energii oraz objęte odrębną procedurą administracyjną.

Projektuje się wyposażenie hali w system wentylacji mechanicznej. Ogrzewanie budynku będzie realizowane za pomocą instalacji centralnego ogrzewania wodą w układzie zamkniętym.

Obiekt będzie zaopatrywany w wodę poprzez nowoprojektowane przyłącze miejskiej sieci wodociągowej. Ścieki odprowadzane będą poprzez istniejącą i projektowaną sieć kanalizacji sanitarnej. Ścieki pochodzące z obiektów usług gastronomicznych przed wprowadzeniem do kanalizacji zostaną podczyszczone w separatorze tłuszczu.

W zlokalizowanym przy budynku hali budynku kontenerowym zostanie umieszczony agregat prądotwórczy (spalinowy). Budynek ten zostanie wyposażony w system czepni i wyrzutni dla chłodzenia agregatu oraz system tankowania oraz będzie posiadał zbiorniki paliwa.

Parkingi zaprojektowano jako stanowiska o nawierzchni utwardzonej ze spadkiem zapewniającym grawitacyjny spływ wody do kraterów kanalizacji deszczowej. Drogi wewnętrzne zaprojektowano z kostki brukowej lub kruszywa naturalnego.

Zgodnie z informacją przedstawioną w karcie informacyjnej przedsięwzięcia, dalej Kip, na etapie realizacji inwestycji powstaną odpady związane z rozbiórką i likwidacją istniejących obiektów oraz realizacją projektowanych obiektów, jak również z funkcjonowaniem, a następnie likwidacją zaplecza budowy. Powstaną odpady materiałów i elementów budowlanych oraz infrastruktury drogowej (kod podgrupy 17 01), będzie to m.in. gruz ceglany, ceramika, beton. Znaczną część wytworzonych odpadów będzie stanowiła gleba i ziemia, w tym kamienie (kod 17 05 04). Wytworzone zostaną także odpady w postaci: drewna (kod 17 02 01), szkła (kod 17 02 02), tworzyw sztucznych (kod 17 02 03), mieszanek bitumicznych (kod 17 03 02), żelaza i stali (kod 17 04 05), metali (kod 17 04 07), kabli (kod 17 04 11), materiałów izolacyjnych (kod 17 06 04), materiałów budowlanych zawierających gips (kod 17 06 04) oraz inne zmieszane odpady z budowy, remontów i demontażu (kod 17 09 04). W trakcie etapu budowy powstaną także odpady opakowaniowe (kod podgrupy: 15 01) oraz odpady w postaci sorbentów, materiałów filtracyjnych, tkanin do wycierania i ubrań ochronnych (kod podgrupy: 15 02). Inwestor przewiduje wykorzystanie przeważającej części gleby i ziemi na terenie inwestycji do niwelacji terenu a gruz do utwardzania placu budowy.

Niezagospodarowane odpady będą selektywnie magazynowane w wyznaczonych miejscach na placu budowy i systematycznie przekazywane specjalistycznym firmom posiadającym stosowne zezwolenia w zakresie gospodarowania odpadami.

Jak wynika z Kip na etapie funkcjonowania hali widowiskowo-sportowej powstawanie odpadów będzie związane głównie z funkcjonowaniem bazy usługowej. Źródłem odpadów będzie także instalacja oczyszczania wód roztopowych i opadowych oraz instalacje związane z oczyszczaniem ścieków pochodzących z części gastronomicznej. Największy udział będą stanowiły niesegregowane (kod podgrupy 20 03 01) oraz segregowane odpady komunalne (kod podgrupy 15 01) w tym: papier i tektura, szkło, odpady kuchenne ulegające biodegradacji, oleje i tłuszcze jadalne, tworzywa sztuczne oraz metale. Przewiduje się również wytworzenie odpadów z odwadniania olejów w separatorach (kod podgrupy 13 05), odpady opakowaniowe (kod 15 01), sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania (np. szmaty ścierki) i ubrania ochronne (kod 15 02 03), opakowania z metali zawierające niebezpieczne porowate elementy wzmocnienia konstrukcyjnego (np. azbest) włącznie z pustymi pojemnikami ciśnieniowymi (kod 15 01 11*), produkty spożywcze przeterminowane lub nieprzydatne do spożycia (kod 16 03 80), baterie alkaliczne (kod 16 06 04), odpady ulegające biodegradacji (kod 20 02 01) oraz odpady z czyszczenia ulic i placów (kod 20 03 03). Podobnie jak w przypadku etapu realizacji powstające odpady będą selektywnie magazynowane w wyznaczonych miejscach i systematycznie przekazywane specjalistycznym firmom posiadającym zezwolenia w zakresie gospodarowania odpadami.

Poważnymi awariami w rozumieniu art. 3 pkt 23 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, ze zm.), dalej *Poś*, są zdarzenia, w szczególności emisje, pożary lub eksplozje, powstałe w trakcie procesu przemysłowego, magazynowania lub transportu, w których występuje jedna lub więcej niebezpiecznych substancji, prowadzące do natychmiastowego powstania zagrożenia życia lub zdrowia ludzi lub środowiska lub powstania takiego zagrożenia z opóźnieniem. Natomiast zgodnie z art. 3 pkt 24 *Poś* poważna awaria przemysłowa, to poważna awaria w zakładzie. Planowane przedsięwzięcie nie zalicza się do zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. *w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii* (Dz. U. z 2016 r., poz. 138).

Katastrofą budowlaną jest niezamierzone, gwałtowne zniszczenie obiektu budowlanego lub jego części, a także konstrukcyjnych elementów rusztowań, elementów urządzeń formujących, ścianek szczelnych i obudowy wykopów – art. 73 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - *Prawo budowlane* (Dz. U. z 2020 r, poz. 1202, ze zm.). Katastrofa budowlana może powstać na różnych etapach istnienia obiektu budowlanego. Przyczyny katastrof mogą być różne od skumulowania błędów projektowych, wykonawczych do eksploatacyjnych. Przy zachowaniu zasad projektowania inwestycji zgodnie z przepisami prawa w tym zakresie, utrzymania reżimów technologicznych, kontroli robót, kontroli w zakresie BHP przedsięwzięcie nie stworzy ryzyka katastrofy budowlanej.

Katastrofą naturalną zgodnie z ustawą z dnia 18 kwietnia 2002 r. *o stanie klęski żywiołowej* (Dz. U. z 2017 r. poz. 1897) jest zdarzenie związane z działaniem sił natury, w szczególności

wylądowania atmosferyczne, wstrząsy sejsmiczne silne wiatry, intensywne opady atmosferyczne, długotrwałe występowanie ekstremalnych temperatur, osuwiska ziemi, pożary, susze, powodzie, zjawiska lodowe na rzekach i morzu oraz jeziorach i zbiornikach wodnych, masowe występowanie szkodników, chorób roślin lub zwierząt albo chorób zakaźnych ludzi albo też działanie innego żywiołu. Inwestycja położona jest poza terenami zalewowymi i narażonymi na ryzyko powodzi oraz poza terenem osuwiskowym. Biorąc pod uwagę położenie inwestycji oraz występującą w jej rejonie nieznaczna ilość zdarzeń związanych ze zjawiskami atmosferycznymi, można stwierdzić, że ryzyko wystąpienia katastrof naturalnych jest mało prawdopodobne.

Zarówno na etapie realizacji jak i w trakcie eksploatacji przedsięwzięcia wykorzystywanym zasobem naturalnym będzie woda. Posadowienie hali widowiskowo-sportowej wraz z parkingami i drogami wewnętrznymi będzie wiązało się z zajęciem niezagospodarowanej dotychczas powierzchni ziemi. Realizacja inwestycji będzie wymagała także wycinki drzew i krzewów rosnących w obrębie działki inwestycyjnej.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Białymstoku w opinii nr 170/NZ/2019 z dnia 24 września 2019 r., znak: NZ.4461.90.2019, przedstawił stanowisko, że dla przedmiotowego przedsięwzięcia istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko z uwagi na możliwe szkodliwe oddziaływanie na zdrowie ludzi. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny wskazał, że w zakresie analizy oddziaływania akustycznego w Kip nie uwzględniono hałasu bytowego emitowanego przez sprzęt nagłaśniający i widownię podczas imprez masowych, jak również hałasu skumulowanego z drogi wojewódzkiej 678 (ul. Ciołkowskiego) i lotniska Białystok-Krywlany.

Zgodnie z art. 156 *Pa* zabrania się używania instalacji lub urządzeń nagłaśniających na publicznie dostępnych terenach miast, terenach zabudowanych oraz na terenach przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, jednakże zakazy te nie dotyczą okazjonalnych uroczystości oraz uroczystości i imprez sportowych, handlowych i rozrywkowych, zatem nie mają zastosowania w przedmiotowej sprawie.

Natomiast mając na uwadze charakter planowanego przedsięwzięcia i czasowe emisje hałasu występujące w trakcie prowadzonych imprez masowych, należy uznać, że nie dojdzie do stałej i długoterminowej kumulacji z hałasem emitowanym z drogi wojewódzkiej i lotniska.

W świetle przedstawionych powyżej informacji, dotyczących zakresu i funkcjonowania planowanej inwestycji oraz uwzględniając fakt, że w ich bezpośrednim sąsiedztwie, nie występuje zabudowa mieszkaniowa, stwierdzić należy, że planowane przedsięwzięcie nie będzie źródłem znaczących oddziaływań mogących stanowić zagrożenie dla zdrowia i życia ludzi lub wiązać się z uciążliwościami w tym zakresie.

II. Usytuowanie przedsięwzięcia.

W miejscu realizacji inwestycji oraz w zasięgu jej oddziaływania nie występują obszary wodno-błotne, obszary o płytkim zaleganiu wód gruntowych, w tym siedliska łąkowe oraz ujścia rzek. Planowane przedsięwzięcie zlokalizowane będzie także poza obszarami wybrzeży i środowiskiem morskim oraz poza obszarami górskimi, a teren inwestycji nie przylega do jezior.

Na terenie planowanej inwestycji zinventaryzowano 2314 sztuk drzew i 73108 m³ krzewów. Według danych z Banku Danych o Lasach teren przedsięwzięcia oraz jego najbliższa okolica znajdują się w oddziale 24, wydzieleniach c, d i h. Głównym typem siedliskowym lasu na przedmiotowych wydzieleniach jest las świeży (Lśw) oraz na jednym las wilgotny (Lw). Drzewostany zbudowane są z takich gatunków jak: olsza czarna, topola osika, brzoza brodawkowata, jesion wyniosły, lipa drobnolistna, klon pospolity – w wieku od 5 do 85 lat. W warstwie podszytu występuje: topola osika, wierzba biała, jarzab pospolity, leszczyna pospolita, olsza czarna, czteremcha pospolita i grab pospolity. Przestoje w wieku 50-60 lat tworzy brzoza brodawkowata, olsza czarna, topola osika, dąb, lipa drobnolistna, jesion wyniosły oraz klon pospolity. Warstwa podrostu składa się z olszy czarnej, topoli osiki i brzozy brodawkowatej w wieku od 2 do 7 lat (stan na 2013 rok).

Przedsięwzięcie będzie realizowane poza strefami ochronnymi ujęć wód, poza obszarami ochronnymi zbiorników wód śródlądowych oraz poza obszarem udokumentowanych głównych zbiorników wód podziemnych.

Na terenie planowanej inwestycji nie występują obszary objęte ochroną na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* (Dz. U. z 2018 r., poz. 1641), w tym obszary sieci Natura 2000. Najbliżej położoną formą ochrony przyrody jest rezerwat przyrody „Las Zwierzyniecki” oddalony o ok. 0,4 km na północ od obszaru oddziaływania przedsięwzięcia. Celem ochrony powyższego rezerwatu jest zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych drzewostanu o charakterze grądu wilgotnego. Najbliższymi obszarami Natura 2000 są: obszar specjalnej ochrony ptaków „Puszcza Knyszyńska” PLB200003 oraz specjalny obszar ochrony siedlisk „Ostoja Knyszyńska” PLH200006, zlokalizowane w odległości ok. 8,5 km od terenu oddziaływania inwestycji. Obszar Puszczy Knyszyńskiej obejmuje dość silnie rozczłonkowany kompleks leśny, którego wiele fragmentów zachowało jeszcze naturalny charakter. Obszary te znajdują się poza zasięgiem oddziaływania inwestycji, a ich przedmioty ochrony nie będą objęte jej wpływem. Na północny wschód od obszaru inwestycji położony jest Park Krajobrazowy „Puszcza Knyszyńska im. profesora Witolda Sławińskiego”, którego otulina znajduje się w odległości ok. 7,2 km od obszaru oddziaływania przedsięwzięcia. Natomiast na północ od inwestycji w odległości ok. 6,8 km położony jest rezerwat przyrody „Antoniuk”. W pobliżu projektowanej hali widowiskowo-sportowej brak jest parków narodowych, obszarów chronionego krajobrazu, zespołów przyrodniczo-krajobrazowych, stanowisk dokumentacyjnych, użytków ekologicznych oraz obszarów o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe i archeologiczne, jak również uzdrowisk i obszarów ochrony uzdrowiskowej.

Planowane przedsięwzięcie realizowane będzie na terenach niezabudowanych, na których nie występuje zabudowa mieszkaniowa.

Inwestycja zlokalizowana jest w dorzeczu Wisły, w zlewni rzeki Białej, będącej lewostronnym dopływem rzeki Supraśl. Rzeka Biała pełni przede wszystkim rolę odbiornika wód deszczowych, a w dolnym biegu także odbiornika oczyszczonych ścieków. Poprzez rejon planowanej inwestycji nie przepływają żadne ciekі, ani nie występują zbiorniki powierzchniowe. Najbliższym ciekim, położonym w odległości ok. 1,9 km od południowej granicy obszaru

oddziaływania inwestycji, jest rzeka Horodianka. Na zachód od obszaru oddziaływania inwestycji w odległości ok. 2,1 km przepływa ciek Dopływ z Kleosina, zaś rzeka Biała przepływa w odległości ok. 2,2 km od wschodniej granicy obszaru oddziaływania inwestycji.

Planowane przedsięwzięcie znajduje się w obszarze zlewni jednolitej części wód powierzchniowych, dalej JCWP, „Biała (PLRW2000172616899). Jak wynika z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie *Planu gospodarowania wodami dorzecza Wisły* (Dz. U. z 2016 r. poz. 1911), powyższa JCWP została zakwalifikowana jako silnie zmieniona część wód, typ 17 (potok nizinny piaszczysty). Charakteryzuje się ona złym potencjałem. Jak wskazano w powyższym planie, celem środowiskowym dla omawianej JCWP jest osiągnięcie dobrego potencjału ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego. W zlewni JCWP „Biała” występuje duża presja komunalna i niska emisja. Z uwagi na brak możliwości technicznych, czas potrzebny do wdrożenia niezbędnych działań, następnie konkretnych działań naprawczych, a także okres niezbędny aby wdrożone działania przyniosły wymierne efekty, w *Planie gospodarowania wodami dorzecza Wisły* przesunięto termin na osiągnięcie celu środowiskowego dla omawianej JCWP na rok 2027. Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych: zagrożona.

Planowane przedsięwzięcie oraz obszar jego oddziaływania znajdują się w obrębie jednolitej części wód podziemnych, dalej JCWPd, nr 52 (PLGW200052). Jak wynika z *Planu gospodarowania wodami dorzecza Wisły*, stan ilościowy oraz stan chemiczny omawianej JCWPd został oceniony jako dobry, nie stwierdzono także ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych. Celem środowiskowym dla JCWPd nr 129 jest zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń, zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu, ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnienie równowagi między poborem a zasilaniem tych wód.

Analiza akt sprawy nie wykazała możliwości wystąpienia obszarów, na których może wystąpić przekroczenie standardów jakości środowiska w związku z realizacją i eksploatacją planowanej inwestycji.

III. Rodzaj, cechy i skala możliwego oddziaływania przedsięwzięcia w odniesieniu do uwarunkowań wymienionych wyżej.

Oddziaływanie planowanej inwestycji, z uwagi na jej stosunkowo niewielki rozmiar oraz skalę, będzie miało charakter lokalny, ograniczony do działki inwestycyjnej. Ze względu na fakt, że w bezpośrednim sąsiedztwie planowanej hali widowiskowo-sportowej nie występują budynki mieszkalne, przedsięwzięcie nie będzie w sposób znaczący oddziaływać na ludzi. Najbliższa zabudowa mieszkaniowa zlokalizowana jest w odległości ok. 780 m na północny wschód od granic planowanego przedsięwzięcia.

Z uwagi na znaczną odległość terenu inwestycji od granicy państwa oraz niewielką emisję zanieczyszczeń spowodowaną przez maszyny budowlane nie przewiduje się transgranicznego oddziaływania na poszczególne elementy przyrodnicze.

Jak wynika z Kip oddziaływanie przedsięwzięcia na etapie realizacji będzie związane z prowadzeniem prac budowlanych, które będą miały charakter krótkotrwały i ustąpią po zakończeniu realizacji inwestycji. W celu ochrony środowiska gruntowo-wodnego użyty zostanie sprawny technicznie sprzęt budowlany zgodnie z jego przeznaczeniem, zapewniający brak

wycieków paliwa. W przypadku wystąpienia ewentualnych awaryjnych wycieków substancji ropopochodnych na terenie inwestycji bezzwłocznie podjęte zostaną działania obejmujące usunięcie skutków i przyczyn awarii. Miejsce wycieku zostanie niezwłocznie zabezpieczone np. poprzez zastosowanie sorbentów, a następnie wezwane zostaną odpowiednie służby do usunięcia skutków awarii. Woda do zaplecza sanitarnego będzie dostarczana za pomocą przyłącza wody na cele budowlane. Zaplecze budowy wyposażone zostanie w przenośnię sanitariaty, a powstające ścieki socjalne będą regularnie odbierane przez specjalistyczne firmy.

W odniesieniu do środowiska przyrodniczego GDOŚ stwierdza, mając na uwadze odległość inwestycji od form ochrony przyrody od miejsca objętego oddziaływaniem, a przy tym lokalny charakter tego oddziaływania, mieszczący się w granicach działki inwestycyjnej, że planowana realizacja i użytkowanie hali widowiskowo-sportowej nie będzie negatywnie oddziaływać na obszary chronione.

Jak wynika z Kip, *inwentaryzacja przyrodnicza została wykonana w 2019 roku podczas trwającego sezonu wegetacyjnego oraz fenologicznej aktywności zwierząt. Wizję terenową podsumowującą inwentaryzację przyrodniczą przeprowadzono 15 sierpnia 2019 roku przy sprzyjających warunkach atmosferycznych. Badania wykonano w zróżnicowanych porach dnia.* Według wyników przeprowadzonych badań na terenie planowanego przedsięwzięcia nie występują chronione gatunki roślin i grzybów, a duży udział mają pospolite, synantropijne gatunki roślin. W granicach analizowanego terenu zaobserwowano 13 gatunków ptaków, głównie w trakcie migracji oraz żerowania, będących pod ochroną według rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016r. poz. 2183, ze zm.). Stwierdzono obecność kilku dziupli w obrębie jednego drzewa, które nie były zasiedlone przez ptaki, ani nietoperze. Nie stwierdzono również potencjalnych miejsc bytowania płazów. Kontrola mocno nasłonecznionych miejsc nie wykazała obecności gadów. Nie stwierdzono również śladów występowania dużych ssaków.

Zgodnie z informacjami z Banku Danych o Lasach drzewostany w obszarze inwestycji są zróżnicowane pod względem gatunkowym i wiekowym w związku z tym nie można wykluczyć obecności gniazdujących ptaków na przedmiotowym terenie, biorąc pod uwagę również dużą ilość krzewów. Ponadto w inwentaryzacji nie uwzględniono obecności gryzoni oraz innych małych ssaków, które mogą potencjalnie wystąpić na tym terenie jak np. jeż czy wiewiórka obecne w krajobrazie miejskim, a objęte ochroną częściową w naszym kraju według rozporządzenia w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt. Jeże występują na obrzeżach lasów, w parkach i ogrodach. Zapadają w sen zimowy od października do marca/kwietnia w zbudowanych gniazdach z liści, mchu i trawy na ziemi pod korzeniami drzew lub wśród krzewów (Wójcik A.M. i J.M. 2007. Ochrona ssaków owadożernych. W: Gwiazdowicz D.J. (red.): Ochrona przyrody w lasach. Ochrona zwierząt. Wydawnictwo PTL, Poznań).

W okresie od maja 2013 r. do stycznia 2015 r. w innej części Białegostoku była przeprowadzana inwentaryzacja chiropterofauny, która wykazała dość bogaty skład gatunkowy tych ssaków. Według Sachanowicza K. i Chiechonowskiego M. (Nietoperze Polski. Warszawa, 2008) wiele gatunków nietoperzy bardzo dobrze zaadaptowało się do życia w siedliskach antropogenicznych, jakimi są osady i miasta. Kryjówki przez nie wykorzystywane mogą być

różnorodne m.in. naturalne w drzewach (dziuple, szczeliny, pod odstającą korą) i synantropijne np. w budynkach. Wszystkie występujące w Polsce gatunki obserwowano przynajmniej okazjonalnie w budynkach. Nietoperze można podzielić na: gatunki polujące na otwartej przestrzeni, wysoko ponad roślinnością i z dala od przeszkód terenowych; polujące na niskiej lub średniej wysokości wśród przeszkód terenowych – w lukach drzewostanu, przy skrajach lasów; polujące blisko i wśród roślinności – potrafiące chwycić ofiarę bezpośrednio przy przeszkodach. Biorąc więc pod uwagę obecność terenu otwartego w postaci lotniska w okolicy przedsięwzięcia, zróżnicowany wiekowo drzewostan, drewnianą zabudowę – „obozowisko” oraz dziuplaste drzewo, nie można wykluczyć również ich obecności na analizowanym terenie.

Natomiast z dokumentacji sprawy wynika, że w trakcie przeprowadzanych prac *znaczna ilość* drzew i krzewów zostanie wycięta. W ocenie GDOŚ stwierdzenie *znaczna ilość* jest pojęciem zbyt ogólnym. Brak informacji na temat ilości, składu gatunkowego oraz wieku drzew i krzewów zaplanowanych do wycinki utrudnia oszacowanie możliwego oddziaływania. Rośliny korzystnie wpływają na miejski klimat m.in. zmniejszają siłę wiatru, wpływają na wymianę powietrza, tworzą „wyspy chłodu i wilgoci”, regulują stopień ocienienia, wzbogacają powietrze i glebę w wilgoć, zatrzymują wodę z opadów atmosferycznych, oczyszczają z pyłów i gazów oraz wzbogacają go w tlen (Łukaszewicz A i S. 2018. Rola i kształtowanie zieleni miejskiej. Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań).

Biorąc pod uwagę powyższe GDOŚ uznał, iż w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia konieczne było określenie warunków minimalizujących negatywne oddziaływanie na drzewa i krzewy, ptaki, nietoperze oraz jeża, co znalazło odzwierciedlenie w sentencji niniejszej decyzji. Brak określenia tych warunków w decyzji RDOŚ w Białymstoku stanowi naruszenie art. 107 § 1 *Kpa* w związku z art. 84 *ustawy ooś*.

W celu oceny wpływu planowanej inwestycji na klimat akustyczny w Kip przeprowadzono modelowanie numeryczne rozprzestrzeniania się hałasu w środowisku na etapie eksploatacji przedsięwzięcia. W analizach uwzględniono zarówno źródła hałasu przemysłowego tj. stację transformatorową i parki techniczne gdzie będą znajdować się wentylatornie i agregat gazowy chłodu oraz hałas komunikacyjny pojazdów poruszających się w rejonie planowanej inwestycji. Wyniki przeprowadzonej analizy wskazują, że funkcjonowanie analizowanego przedsięwzięcia nie spowoduje przekroczenia standardów jakości środowiska określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. *w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku* (Dz. U. z 2014 r. poz. 112), na co wpływ ma m.in. znaczna odległość inwestycji od najbliższych terenów chronionych akustycznie.

W Kip przeprowadzono także analizę rozprzestrzeniania zanieczyszczeń w powietrzu ze źródeł emisji niezorganizowanej w postaci transportu samochodowego oraz źródeł emisji zorganizowanej m.in. agregatu prądotwórczego. Przeprowadzona analiza rozprzestrzeniania zanieczyszczeń pyłowych i gazowych w powietrzu na etapie funkcjonowania projektowanej hali wskazuje, iż nie zostaną przekroczone standardy jakości powietrza określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. *w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu* (Dz. U. z 2021 r. poz. 845).

Projektowana hala widowiskowo-sportowa będzie posiadała uporządkowaną gospodarkę wodno-kanalizacyjną. Zaopatrzenie w wodę odbywać się będzie poprzez nowoprojektowane przyłącze z miejskiej sieci wodociągowej. Ścieki pochodzące z części gastronomicznej oraz ścieki sanitarne kierowane będą do miejskiej sieci kanalizacyjnej, natomiast wody opadowe do miejskiej kanalizacji deszczowej. Ścieki pochodzące z części gastronomicznej, przed wprowadzeniem do sieci kanalizacyjnej będą podlegać podczyszczeniu w separatorze tłuszczu. Natomiast wody opadowe i roztopowe z dachu budynku odprowadzane będą do przepustu drogowego w projektowanej drodze oraz gromadzone w zbiorniku podziemnym i wykorzystywane do podlewania terenów zielonych. Wody opadowe i roztopowe z powierzchni utwardzonych, po uprzednim podczyszczeniu w separatorze substancji ropopochodnych, będą odprowadzane do zbiorników retencyjnych, a następnie zostaną przepompowane do studni rozprężnej, dalej kanałem grawitacyjnym odprowadzane będą do przepustu drogowego w projektowanej drodze.

Uwzględniając przedstawione fakty, stwierdzić należy, że planowane przedsięwzięcie nie będzie oddziaływać ani na potencjał ekologiczny, ani na stan chemiczny JCWP „Biała”, a zatem nie stanowi ono inwestycji mogącej wpłynąć na możliwość nieosiągnięcia wyznaczonego celu środowiskowego, tj. osiągnięcie dobrego potencjału ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego. W opinii GDOŚ, wnioskowana inwestycja nie będzie miała również wpływu na wskaźniki służące ocenie stanu jednolitej części wód podziemnych. Tym samym planowane przedsięwzięcie nie wpłynie na możliwości nieosiągnięcia wyznaczonych dla omawianej JCWPd celów środowiskowych.

Pismem z dnia 24 września 2019 r., znak: BI.RZŚ.436.951.2019.IK, Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Białymstoku wyraził opinię o braku negatywnego wpływu planowanej inwestycji na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych dla jednolitych części wód podziemnych, jednolitych części wód powierzchniowych oraz stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowej inwestycji.

W otoczeniu planowanej hali widowiskowo-sportowej nie znajdują się także inne przedsięwzięcia, z którymi mogłoby dojść do kumulacji oddziaływań z analizowaną inwestycją.

Odnosząc się do podniesionego przez skarżącego zarzutu naruszenia art. 382 ust. 2 i 7 *Prawa wodnego*, dotyczących ustanawiania stref ochronnych i obowiązujących w nich zakazów, w pierwszej kolejności należy wyjaśnić, iż decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, określa zgodność zamierzenia inwestycyjnego z przepisami prawa w zakresie ochrony środowiska, nie stanowi zaś zezwolenia na realizację inwestycji. Rolą organu rozstrzygającego w sprawie uwarunkowań środowiskowych jest ocena dopuszczalności objętej wnioskiem inwestycji pod względem wymagań i uwarunkowań środowiskowych i określenie warunków korzystania z zasobów środowiskowych dla planowanej inwestycji. Tym samym GDOŚ nie posiada kompetencji aby rozstrzygnąć czy realizacja przedmiotowej inwestycji spowoduje zakłócenia w funkcjonowaniu stacji synoptycznej oraz wywoła negatywny wpływ na prawidłowe wykonywanie pomiarów meteorologicznych. Adekwatnym postępowaniem weryfikującym techniczne i formalno-prawne aspekty realizacji przedsięwzięcia jest postępowanie w sprawie wydania decyzji inwestycyjnej.

Skarżący podnosi także, że planowana hala widowiskowo-sportowa zlokalizowana zostanie w strefie ochronnej urządzeń pomiarowych, wskazanej w art. 382 ust. 7 *Prawa wodnego*, w której na mocy uchwały rady powiatu, będącej aktem prawa miejscowego, określone zostają zakazy, nakazy lub ograniczenia oraz obszary, na których one obowiązują. W dniu wydania zaskarżonej decyzji RDOŚ w Białymstoku z dnia 28 października 2019 r. oraz niniejszej decyzji GDOŚ, strefa taka nie została uchwalona. Jak ustalił GDOŚ, skarżący w dniu 4 listopada 2016 r. złożył wniosek do Prezydenta Miasta Białegostoku o ustanowienie ww. strefy, jednakże do dnia dzisiejszego postępowanie w tej sprawie pozostaje w toku. Organy administracyjne orzekają według stanu faktycznego i prawnego istniejącego w dacie wydawania przez nie decyzji. Obowiązek ten dotyczy również organu drugiej instancji, co wynika z zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Zgodnie z nią, organ drugiej instancji ma obowiązek uwzględniać aktualny stan faktyczny i prawny istniejący w dacie wydawania decyzji drugoinstancyjnej. W związku z tym, ani RDOŚ w Białymstoku wydając zaskarżoną decyzję, ani GDOŚ w niniejszym rozstrzygnięciu nie może uwzględnić ograniczeń wynikających z planowanej strefy administracyjnej, pomimo trwającego w sprawie jej ustanowienia postępowania. Sytuacja gdy dla danego terenu akt prawa miejscowego jest dopiero opracowywany jest równoznaczna z brakiem tego aktu. Należy także mieć na względzie, iż zakończenie procedury uchwalania aktu prawa miejscowego w sprawie ustanowienia strefy ochronnej dla stacji synoptycznej nie musi mieć przełożenia na prowadzone postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, gdyż przed jego uchwaleniem nie można założyć jaki będzie jego ostateczny zakres. W tym miejscu należy zauważyć, że pomimo podniesionego zarzutu skarżący w odwołaniu także wskazał na konieczność uwzględnienia wnioskowanej strefy ochronnej stacji synoptycznej w zezwoleniu inwestycyjnym: *W ocenie strony odwołującej ostateczny kształt pozwolenia na budowę jest determinowany zakresem wyznaczonej strefy ochronnej urządzeń pomiarowych stacji zlokalizowanej na działce sąsiedniej, co wynika z art. 382 ust. 4 ustawy Prawo wodne*. Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że RDOŚ w Białymstoku nie naruszył art. 382 ust. 2 i 7 *Prawa wodnego*.

RDOŚ w Białymstoku, prowadząc postępowanie, nie naruszył także przepisów prawa procesowego - art. 7, 8, 77 § 1 i § 4, 78 § 1, 80 *Kpa* ze względu na niedokładne wyjaśnienie stanu faktycznego sprawy oraz wydanie decyzji naruszającej interes społeczny oraz słuszny interes strony z uwagi na lokalizację inwestycji w pobliżu stacji synoptycznej.

Ponadto uchwalenie aktu prawa miejscowego nie jest zagadnieniem wstępnym, które w myśl art. 97 § 1 pkt 4 *Kpa* obligowałoby organ do zawieszenia postępowania w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, co podnosi skarżący. Zagadnienie wstępne, o którym mowa w ww. przepisie traktowane jest w orzecznictwie jako okoliczność, bez rozstrzygnięcia której nie jest możliwe rozpoznanie sprawy i wydanie decyzji administracyjnej.

Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 22 lipca 2009 r., sygn. akt: II SA/GL 302/0: *samo zatem stwierdzenie, że wynik innego postępowania może mieć, a nawet niewątpliwie będzie miał wpływ na losy sprawy administracyjnej nie daje jeszcze podstaw do zawieszenia postępowania, jeżeli w chwili orzekania możliwe jest rozpatrzenie sprawy przez organ administracyjny i wydanie decyzji*. Tym samym niezakończenie procedury uchwalania strefy ochronnej stacji synoptycznej nie

może stanowić zagadnienia wstępne w postępowaniu zmierzającym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Jedynie w przypadku, gdyby dla danego obszaru istniała taka strefa, organ winien wydać rozstrzygnięcie uwzględniające uchwalone w niej zakazy.

Powyższe potwierdza również wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 10 lutego 2011 r., sygn. akt: II SA/Bk 816/10, w którym Sąd wypowiedział się na temat wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w odniesieniu do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które tak jak uchwała w sprawie strefy ochronnej stacji synoptycznej są aktami prawa miejscowego: (...) przedmiotowa decyzja może zostać wydana również dla inwestycji położonej na terenie, dla którego w toku pozostaje procedura sporządzania zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Oznacza to, że nie występuje bezpośrednia zależność, odpowiadająca wypracowanej przez orzecznictwo definicji zagadnienia wstępnego w rozumieniu art. 97 § 1 pkt 4 k.p.a., pomiędzy zakończeniem postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia a procesem planistycznym w tym znaczeniu, że wyłącznym warunkiem wydania decyzji środowiskowej jest uprzednie zakończenie procedury planistycznej prowadzącej do zmiany obowiązującego planu.

Biorąc powyższe pod uwagę, dokonaną analizę wniosku wraz z przedłożonymi do niego załącznikami, w tym Kip, uwarunkowania dotyczące charakterystyki przedsięwzięcia, rodzaju, usytuowania oraz skali jego możliwego oddziaływania na środowisko, a także rozpoznanie planowane przedsięwzięcie pod kątem uwarunkowań określonych w ustępie 1 artykułu 63 ustawy o oś, GDOŚ stwierdził, iż RDOŚ w Białymstoku słusznie stwierdził brak obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowej inwestycji na środowisko.

Niezasadny jest także zarzut niewskazania w uzasadnieniu decyzji właścicieli nieruchomości sąsiednich oraz przeznaczenia tych nieruchomości. Stosownie do treści art. 85 ust. 2 pkt 2 ustawy o oś, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia, przy czym uzasadnienie to niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kpa powinno zawierać, w przypadku gdy nie została przeprowadzana ocena oddziaływania na środowisko – informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1 ustawy o oś, uwzględnionych przy stwierdzeniu braku potrzeby dokonania przedmiotowej oceny. Przepis ten nie wskazuje, aby w uzasadnieniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należało uwzględnić elementy wskazane przez skarżącego. Natomiast jednym z kryteriów selekcji, który należy rozważyć w celu określenia czy przedsięwzięcie powinno podlegać ocenie z punktu widzenia jego znaczących skutków środowiskowych, jest możliwe zagrożenie dla środowiska przy istniejącym i planowanym użytkowaniu terenu przy uwzględnieniu m.in. obszarów wodno-błotnych, obszarów wybrzeży, górskich lub leśnych, formy ochrony przyrody, wody i obowiązujące dla nich cele środowiskowe. Kryterium to zostało przeanalizowane zarówno przez organ pierwszej jak i drugiej instancji co znalazło odzwierciedlenie w uzasadnieniu zaskarżonej oraz niniejszej decyzji. Zatem należy stwierdzić, że RDOŚ w Białymstoku nie naruszył art. 107 § 3 Kpa, poprzez wadliwe uzasadnienie faktyczne decyzji.

Ustosunkowując się z kolei do stanowiska skarżącego, że w trakcie postępowania pierwszoinstancyjnego RDOŚ w Białymstoku nieprawidłowo doręczał pisma stronom, GDOŚ wskazuje, że zarzut ten jest nieprecyzyjny i z tego też względu nie zasługuje na uwzględnienie. Skarżący nie wskazuje bowiem na czym polegała ta wadliwość, których stron postępowania

dotyczyła i jakie negatywne skutki dla nich spowodowała. Niemniej jednak należy wskazać, iż GDOŚ po przanalizowaniu akt sprawy nie stwierdził uchybień w zakresie doręczania pism procesowych stronom. Liczba stron postępowania w przedmiotowej sprawie jest mniejsza niż 20, zatem doręczenia pism zgodnie z art. 39 *Kpa* następowały bezpośrednio każdej stronie przez operatora pocztowego na adres ujawniony w wypisach z rejestru gruntów dołączonych do wniosku o wydanie decyzji.

Na uwzględnienie nie zasługuje również zarzut wydania decyzji wobec podmiotu, który nie występuje w obrocie prawnym, gdyż w Krajowym Rejestrze Sądowym występuje inna nazwa skarżącego, tj. Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej – Państwowy Instytut Badawczy, niż nazwa podana w zaskarżonej decyzji, co w ocenie skarżącego świadczy o nieważności decyzji. Na wstępie należy wskazać, że zaskarżona decyzja została wydana na wnioskodawcę, tj. Miasto Białystok, a nie na skarżącego. Ponadto w żadnej części decyzji RDOŚ w Białymstoku nie przywołano nazwy Instytutu. W rozdzielniku do decyzji wskazano natomiast, że otrzymują ją strony postępowania według wykazu zamieszczonego w aktach sprawy. W wykazie tym, jak również w wypisie z rejestru gruntów dołączonym do wniosku o wydanie decyzji oraz na zwrotnym poświadczeniu odbioru decyzji przez skarżącego występuje nazwa - Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej – Państwowy Instytut Badawczy, która jest zgodna z nazwą wpisaną w Krajowym Rejestrze Sądowym oraz nazwą którą skarżący przywołuje jako prawidłową i którą posługuje się w odwołaniu. Zatem powyższy zarzut należy uznać za bezpodstawny.

Jak wskazano w powyższej części decyzji, GDOŚ podzielił stanowisko RDOŚ w Białymstoku, że dla analizowanego przedsięwzięcia nie jest wymagane przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko. RDOŚ w Białymstoku wydając zaskarżoną decyzję powołał się na prawidłową podstawę prawną, tj. art. 71 ust. 2 pkt 2 oraz art. 84 *ustawy oos.* Zatem nieznaczące braki w zakresie uzasadnienia tej decyzji przez organ pierwszej instancji nie stanowią naruszenia art. 107 § 1 ust. 6 *Kpa*. Wadę braku pełnego uzasadnienia decyzji organu pierwszej instancji można konwalidować w postępowaniu odwoławczym, uzupełniając uzasadnienie w tym zakresie, bez potrzeby uchylania orzeczenia wyłącznie z powodu tej wady (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 2 grudnia 2010 r., sygn. akt II SA/Op 432/10), co zostało przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska uczynione. Ponadto z przepisów prawa nie wynika, aby w uzasadnieniu decyzji konieczne było przytoczenie w całości treści przepisu prawa stanowiącego podstawę prawną wydanej decyzji.

Mając na uwadze, wyrażoną w art. 15 *Kpa*, zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, którego istotą jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, GDOŚ w ramach postępowania odwoławczego dokonał analizy zgromadzonego materiału dowodowego, w tym wniosku o wydanie decyzji, Kip, zaskarżonej decyzji oraz wniesionego odwołania. W toku postępowania odwoławczego GDOŚ rozpatrzył sprawę zarówno co do okoliczności faktycznych i prawnych, znajdując podstawę do uchylenia decyzji RDOŚ w Białymstoku z dnia 28 października 2019 r. w całości i orzeczenia co do istoty sprawy.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

- niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję, zgodnie z art. 50 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, ze zm.), dalej *ustawa ppsa*, służy skarga wnoszona na piśmie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, w terminie 30 dni od dnia otrzymania decyzji;
- wnoszący skargę na niniejszą decyzję, zgodnie z art. 230 *ustawy ppsa*, obowiązany jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Skarżący, co wynika z art. 239 *ustawy ppsa*, może być zwolniony z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych;
- wnoszącemu skargę, zgodnie z art. 243 *ustawy ppsa*, może być przyznane, na jego wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

Otrzymują:

1. Gmina Miasto Białystok,
2. Zarząd Dróg Miejskich w Białymstoku,
3. Danwood S.A, z siedziba w Bielsku Podlaskim,
4. Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe „Sonopan” Sp. z o.o.,
5. Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe Nadleśnictwo Dojlidy,
6. Województwo Podlaskie,
7. Białostocki Ośrodek Sportu i Rekreacji,
8. Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Lotnicze Pogotowie Ratunkowe,
9. Zarząd Miejski Komunalnego w Białymstoku,
10. Krajowa Rada Polskiego Związku Działkowców,
11. Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej – Państwowy Instytut Badawczy reprezentowany przez r.pr. [REDACTED]
12. aa.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Białymstoku,
2. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Białymstoku,
3. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Białymstoku.